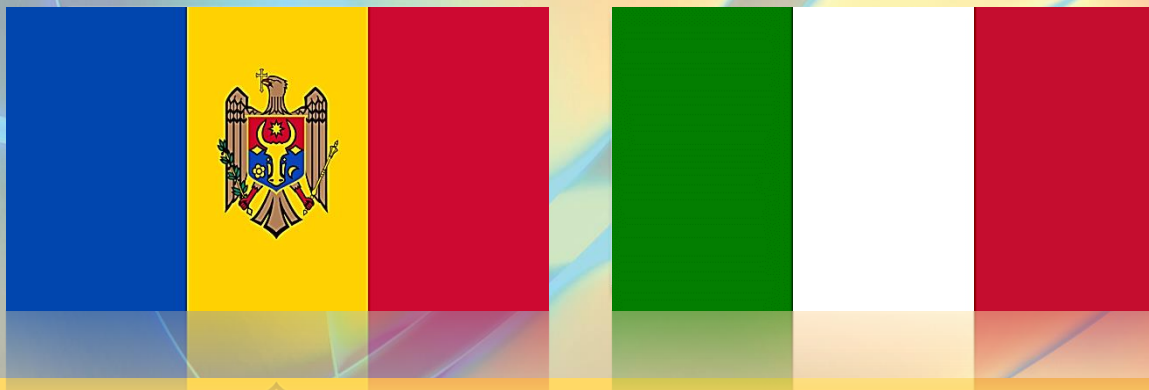

Moldbrixia news

Notiziario dell' Associazione MOLDBRIXIA

Numero 18 - 2023

20
23

BERGAMO
BRESCIA
Capitale Italiana
della Cultura

Tradițiile și obiceiurile
strămoșești ne însoțesc
oriunde: colindătorii
din Brescia

Editoriale

Bergamo și Brescia – capitale ale culturii italiene

A devenit deja o tradiție ca Ministerul Culturii Italiene să desemneze în fiecare an un oraș cu titlul de „capitală a culturii italiene”. Acest proiect a luat naștere în urma proclamării orașului Matera, în 2014, drept „capitală europeană a culturii”. Astfel, de-a lungul anilor, titlul de Capitală a Culturii a fost atribuit orașelor Cagliari, Lecce, Perugia, Ravenna și Siena în 2015; Mantova în 2016; Pistoia în 2017, Palermo în 2018, Parma în 2020, Procida în 2021, iar în acest an titlul i-a revenit localităților Bergamo și Brescia. Senatul Republicii a aprobat acest Decret de relansare a proiectului cu un amendament în plus.

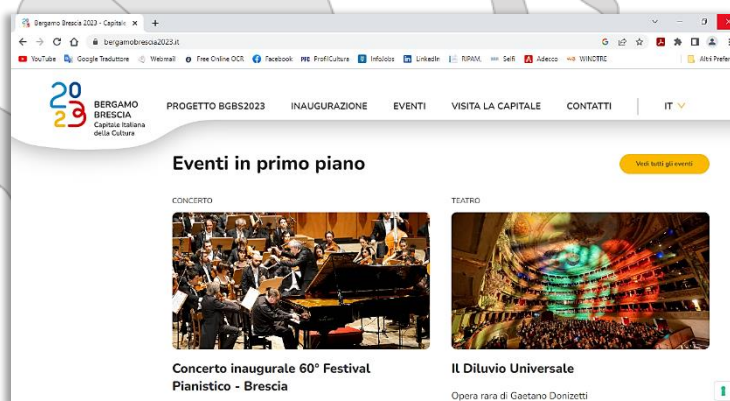
Amendamentul prevedea ca cele două capitale lombarde: Bergamo și Brescia să obțină recunoașterea fără a participa la licitație. Prin urmare, pentru anul 2023, titlul de „capitala a culturii italiene” a fost conferit în mod excepțional orașelor Bergamo și Brescia pentru a promova revitalizarea social-economică și culturală a celei mai afectate zone de pandemia COVID-19. Acest proiect va cuprinde mai multe domenii. Totodată, printre obiectivele inițiativei se numără și acela de a pune în valoare patrimoniul cultural și peisagistic, și îmbunătățirea serviciilor pentru turiști. Deci, Ministerul Culturii dă bani, cam vreo 2 milioane, iar voi fiți buni și valorizați tot ce aveți mai bun pentru a atrage turiștii, pentru a evoca numele și operele marilor oameni de artă și cultură, pentru a demonstra lumii că orice oraș poate fi considerat drept capitală a culturii. Unul din punctele proiectului este de a folosi cultura ca remediu, capabilă să influențeze sănătatea și bunăstarea individului și a comunității în toate zonele sale.

Natura orașului, a doua zonă de intervenție, vizează relația cu natura, înțeleasă atât ca o reflecție asupra relației dintre spațiile urbane și spațiile naturale, cât și asupra proceselor de conștientizare și acțiunile față de o atitudine de adaptare și atenuare a impacturilor.

Orașul comorilor ascunse va fi o serie de acțiuni care vizează reinterpretarea și reproiectarea relației cu moștenirea culturală atât a celor care locuiesc în zonă, cu scopul de a redescoperi fundamentele identității lor culturale și ale apartenenței europene, cât și ale utilizatorilor și vizitatori.

Orașul care inventează, este un ansamblu de proiecte care propune companiilor și asociațiile ca împreună cu instituțiile artistice și culturale să spună povestea mării capacități inventive, de planificare și de fabricație a manufacturii caracteristice acestor locuri. Implementarea proiectului a demarat imediat, chiar de la finele anului trecut când, în fața Aeroportului din Bergamo, a fost adusă sculptura marelui pictor lombard – Caravaggio. Executată acum 20 de ani de către sculptorul Giacomo Manzù „Caravaggio” a stat până nu demult în grădinile Palatului din provincia Bergamo, iar acum bustul lui, învăluit într-un fel de așteptare melancolică, cu o draperie în mâna stângă, pare că se află în cel mai potrivit spațiu. Este probabil cea mai profundă și mai valoroasă contribuție a sculptorului Manzù dedicată lui Caravaggio, evocându-l pe marele pictor într-un moment intim, dedicat tăcerii.

Lilia Bicec-Zanardelli

<https://bergamobrescia2023.it/>

Festivalul „Moldovenii grămăjoară”

Moldoveanul dintotdeauna a muncit conștiincios, cu dăruire de sine pe parcursul întregului an și doar toamna își permitea să-și ia puțin răgaz, să organizeze sărbători, petreceri și să se bucure de rodul muncii sale. Continuarea acestei tradiții, departe de casă, a avut loc grație Asociației „Moldovenii la Brescia”, organizând un festival cu genericul „Moldovenii grămăjoara”. Intenția președintei Asociației, Angela Suricov, era să creeze și în Italia atmosfera sărbătorilor moldovenești: expoziția cu darurile toamnei - struguri dulci, nuci frumoase, gutuie mirositoare, bostani ornamentali cu gust și destinație diferită, formă și culoare, crizanteme-floarea anotimpului. Nu au lipsit la această sărbătoare nici bucatele tradiționale: sarmalele care se topeau în gură de gustoase ce erau, plăcintele care lăsau gura apă, fripturică cu mămăligă și castraveți murați...

Dar ce fel de sărbătoare fără muzică? Au avut grijă să mângâie auzul participanților vocaliștii Ecaterina Tabără și Dumitru Bota, acompaniați de un grup de instrumentiști iscusiți. Și, deoarece prezenți la sărbătoare erau și o mulțime de copii, Angela Suricov și-a propus să-i facă cunoscuți pe cei mici cu unul din personajele hazlii a frumoaseipovesti românești: Dănilă Prepeleac. Aplauzele voioase ale copiilor au fost recompensa păpușarilor.

Fiind și eu printre cei prezenta la festival pot afirma că rezultatul a depășit așteptările. Deși începutul sărbătorii era preconizată pentru orele treisprezece, lumea a început să se adune cu două ore înainte. Biletele de loterie și cele pentru „pesca di beneficienza” (ajutoare) sau epuizat în grabă. Sutele de plăcinte cu brânză, varză, cartof și mere; pregătite de Natalia Holban cu un grup de dibace moldovence, nu au fost suficiente pentru ca să guste toți doritorii.

Știind că sarmalele sunt nelipsite de pe mesele noastre de sărbătoare Ana Arseni și-a invitat acasă prietenele, vecinele ca să pregătească cât mai multe

Dar oricum nu au fost suficiente pentru doritori. Restaurantul „Gallo II” a oferit o fripturică cu mămăliga și castraveți murați nemaipomenit de bună. S-au bucurat mulți moldoveni de numeroasele bijuterii, create, realizate și oferite gratuit de Liliana Lisnic.

Un eveniment aparte a fost apariția neașteptată, dar mult apreciată, a deputatei în Parlamentul Republicii Moldova, Galina Sajin, care a discutat cu oamenii, le-a ascultat propunerile și obiecțiile și a estimat înalt inițiativele diasporei bresciane.

„A fost o sărbătoare a sufletului”- astfel au apreciat-o mulți din cei prezenți. Lumea se apropia de organizatori să le mulțumească pentru că, chiar și dacă numai pentru câteva ore, au reușit să-i „aducă acasă”, să-i facă să simtă frumoasa toamnă a plaiului nostru bogat și acel fior al petrecerilor între moldoveni. Nu au ezitat să le sustragă organizatorilor „promisiunea” de a mai organiza asemenea sărbători, iar mulți din oaspeți și-au oferit disponibilitatea.

Angela Suricov, președintele Asociației „Moldovenii la Brescia, inițiatorul și „locomotiva” acestui festival, le este recunoscătoare tuturor celor implicați în pregătirea sărbătorii și evident, oaspeților. Mulți au parcurs zeci de kilometri pentru a petrece câteva ore în companie, dar sa meritat.

Festivalul „Moldovenii grămăjoara” a fost o adevărată sărbătoare a sufletului pentru conaționalii noștri aflați departe de casa, a fost ocazia de a se prinde în horă, a îmbrățișa pe cine nu ai mai văzut de demult, a fost acumulatorul de la care fiecare s-a încărcat cu energie pozitivă pentru o anumită perioadă.

Angela Ciobanu

Sommario

Pag. 2

Bergamo și Brescia – capitale ale culturii italiene

Pag. 3

Festivalul „Moldovenii grămăjoară”

Pag. 5

Știri utile

Pag. 6

Reflecții și sugestii

Pag. 8

Câți și cum obțin moldovenii cetățenia italiană

Pag. 9

L'Arte astratta di Raisa Ambros

Pag. 10

Libreria

Dacă ați hotărât să reveniți acasă, accesați mai întâi pagina BRD

Serviciile sociale sunt create pentru a ajuta cetățenii, familiile acestora să depășească unele situații de dificultate, de prevenire a marginalizării și excluziunii sociale. În procesul de (re)integrare în cadrul comunității, după revenirea din străinătate, pot apărea diverse situații, diverse probleme, rezolvarea cărora ar putea necesita suport din partea statului, din partea specialiștilor care prestează servicii sociale. La nivel de comunitate un rol important în prestarea, ghidarea și informarea cetățenilor despre serviciile sociale disponibile îl joacă asistentul social din cadrul localității Dvs. De obicei, acesta este localizat în cadrul primăriei localității sau în cadrul Direcției asistență socială din cadrul raionului/ orașului. Asistentul social deține misiunea importantă de a ajuta oamenii în dificultate și a identifica soluții pentru problemele sociale cu care aceștia se confruntă. În acest capitol veți găsi informații despre unde puteți apela pentru servicii de consiliere psihologică, medicală și socială, cum să obțineți statutul de șomer atunci când nu reușiți o perioadă mai îndelungată să găsiți un loc de muncă, cum puteți valorifica anii muncii peste hotare la stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, cum puteți să beneficiați de alte plăți sociale chiar dacă v-ați aflat peste hotare.

Unde puteți beneficia de asistență psihologică, medicală, socială, legală?

Uneori pot apărea anumite situații de impas cu privire la rezolvarea unor stări de crize sociale, profesionale sau familiale. În asemenea situații, consilierea psihologică, medicală, socială vă poate ajuta să identificați soluții pentru problema cu care vă confrunțați. În caz de necesitate, la revenirea acasă puteți beneficia de un set de servicii oferite de agențiile publice care vă pot ajuta să rezolvați mai multe probleme de ordin psihologic, medical, social sau juridic.

Dacă aveți nevoie de asistență urgentă de plasament, asistență juridică, asistență medicală, asistență psihologică, asistență socială, puteți solicita ajutor de la:

Direcția generală asistență socială a Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, care sunt amplasate în fiecare raion din țară.

- Asistentul social din localitatea Dvs. de reședință.

Știri utile

- Centrele de consiliere și asistență psihologică gratuită deschise în cadrul Centrelor Medicilor de Familie (Policlinica de Sector), inclusiv și pentru asistență medicală.

- Ambasadele și consulatele RM, dacă vă aflați încă în străinătate.

Cum puteți beneficia de pensie pentru limita de vârstă cu cotizarea anilor muncii peste hotare?

Dacă ați revenit acasă după ani buni lucrați oficial peste hotare și sunteți în prag de pensionare, trebuie să cunoașteți că există posibilitatea de a beneficia de pensie pentru limita de vârstă achitată în Republica Moldova cu cotizarea anilor lucrați peste hotare, chiar dacă nu ați contribuit la fondul de asigurări sociale din Republica Moldova în anii de migrație. Acest lucru este posibil dacă Republica Moldova are încheiat Acord de colaborare internațională în domeniul asigurărilor sociale cu țara în care ați muncit. Acordurile de colaborare internațională permit pe de o parte, protecția socială a cetățenilor migrați în țara gazdă, iar, pe de altă parte, este asigurată securitatea socială la întoarcerea cetățenilor în Republica Moldova, prin posibilitatea de a valorifica anii lucrați oficial peste hotare și a beneficia de pensie pentru limită de vârstă.

Cum puteți beneficia de diverse prestații sociale dacă ați muncit peste hotare?

Pe lângă drepturile la pensiile pentru limita de vârstă Acordurile de colaborare internațională în domeniul securității sociale cu țara în care ați muncit permit obținerea drepturilor la diverse prestații sociale: pensie de urmaș, pensie de dezabilitate, pensie și indemnizație de dizabilitate în urma accidentelor de muncă, ajutorului de deces, indemnizație de maternitate, indemnizație lunară pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani. Pentru a beneficia de aceste plăți urmează să vă adresați la Casa Națională de Asigurări Sociale (CNAS) și să depuneți setul de acte solicitat. În dependență de prestația socială solicitată, setul de documente variază. Actele solicitate le puteți găsi prin accesarea paginii web www.cnas.md, rubrica Relații internaționale/ Informații utile pentru lucrătorii migranți sau la sediul oficiului central al CNAS.

Reflecții și sugestii

De ce moldovenii sărbătoresc de două ori Crăciunul

Deși sărbătorile de iarnă s-au călătorit, noi, cei emigrați în Italia, le celebrăm, vrând – nevrând, de două ori. De ce? Sunt diverse opinii. Unii continuă să urmeze vechea tradiție moștenită și, serbează acest eveniment conform calendarului gregorian, adică pe stil vechi, 7 ianuarie, alții, însă, precum o mare majoritate a creștinilor ortodocși și catolici au acceptat să proslăvească nașterea lui Isus Hristos după calendarul iulian, la 25 decembrie.

“Pe ce dată sărbătoriți Crăciunul?” a fost întrebarea adresată câtorva persoane cu vârsta cuprinsă între 25 și 65 de ani.

Ariadna Iupașcu, Brescia, Italia. Sărbătoresc atât pe stil nou cât și pe cel vechi. Pe stil nou pentru că în adolescență locuiam în România și acolo Crăciunul se sărbătorește pe 25 decembrie. Fiind integrată foarte bine în societatea românească mi s-a părut un lucru natural să sărbătoresc împreună cu ei. Acum mă simt de parcă dintotdeauna am sărbătorit Crăciunul pe 25 decembrie. Dar fiindcă de micuță părinții mei sărbătoreau pe stil vechi și în familie s-a păstrat această tradiție, celebrăm de două ori Crăciunul. Oricum îmi face plăcere, și-mi amintește de fiecare dată de copilărie.

Elena Grau, Verona, Italia. *Eu sărbătoresc Crăciunul de două ori; pe stil nou și vechi. La 7 ianuarie, deoarece cât au fost în viață părinții mei sărbătoreau pe stil vechi și acum, neavând-i alături, prefer să întimpin Nașterea lui Isus Hristos cum o făceau ei. Anul acesta sărbătoresc al 20-lea Crăciun în Italia și-mi place să respect tradițiile și obiceiurile acestei țări, deoarece Italia pentru mine e a doua patrie. Timp de 12 ani împart bucuriile, grijile, necazurile cu un bărbat de origine română, astfel și sărbătorile noastre au devenit comune - sărbătorim Crăciunul și în decembrie, și în ianuarie.*

Valentina Rusal, Abaclia, Republica Moldova. *Perioada cât am muncit în Italia nu am sărbătorit. Lucram încontinuu.*

Acuma sunt în Moldova și fiindcă păstrezi în memorie amintire frumoasele legate de tradițiile de a primi colindătorii, semănătorii și de a avea la masă cumetri, prieteni, rude, bineînțeles, familia mea a sărbătorit nașterea Domnului pe stil vechi. E o tradiție moștenită de la bunicii și părinții mei. Dar cel mai mult îmi doresc să domine pacea și credința, să avem în suflet mai multa bunătate. Crăciunul putem sa-l sărbătorim și de doua ori într-un an, important să avem pace în țară și în casă.

Elena Bleah, Cimișlia, Republica Moldova. *Cred ca ar fi corect să sărbătorim Nașterea Domnului la 25 decembrie, astfel am ieși din post și am întâlni noul an la o masă bogată. Eu, însă, respect tradiția părinților mei, care nu mai sunt în viața și, sărbătoresc Crăciunul precum obișnuiam încă în copilărie, la 7 ianuarie. Cunosc mulți tineri care celebrează Crăciunul după stilul nou, dar ei și trăiesc după alte principii. Păcat, că tot mai rar auzi colindătorii în seara de Crăciun și mai puțin sunt semănătorii care-ți pășesc pragul a doua zi cu semințe de porumb...*

Tamara Socol, Milano, Italia. *Eu de mulți ani nu mai sărbătoresc Crăciunul la 7 ianuarie. Nu înțelegem de ce toată lumea serba nașterea lui Isus Hristos la 25 decembrie și numai noi, cei din uniunea sovietică, trebuia s-o facem pe 7 ianuarie. Odată ce s-a acceptat începutul anului la 1 ianuarie, firesc era să se respecte stilul nou în toate. E lipsit de sens pentru persoanele care postesc să întâmpine noul an cu fasole și borș de sec.*

Tamara Socol, pe mine altceva ma frământă. É în seguito il testo che inizia con la frase Continuu să urmăresc manifestațiile din țară și deseori mi-am expus dezacordul.

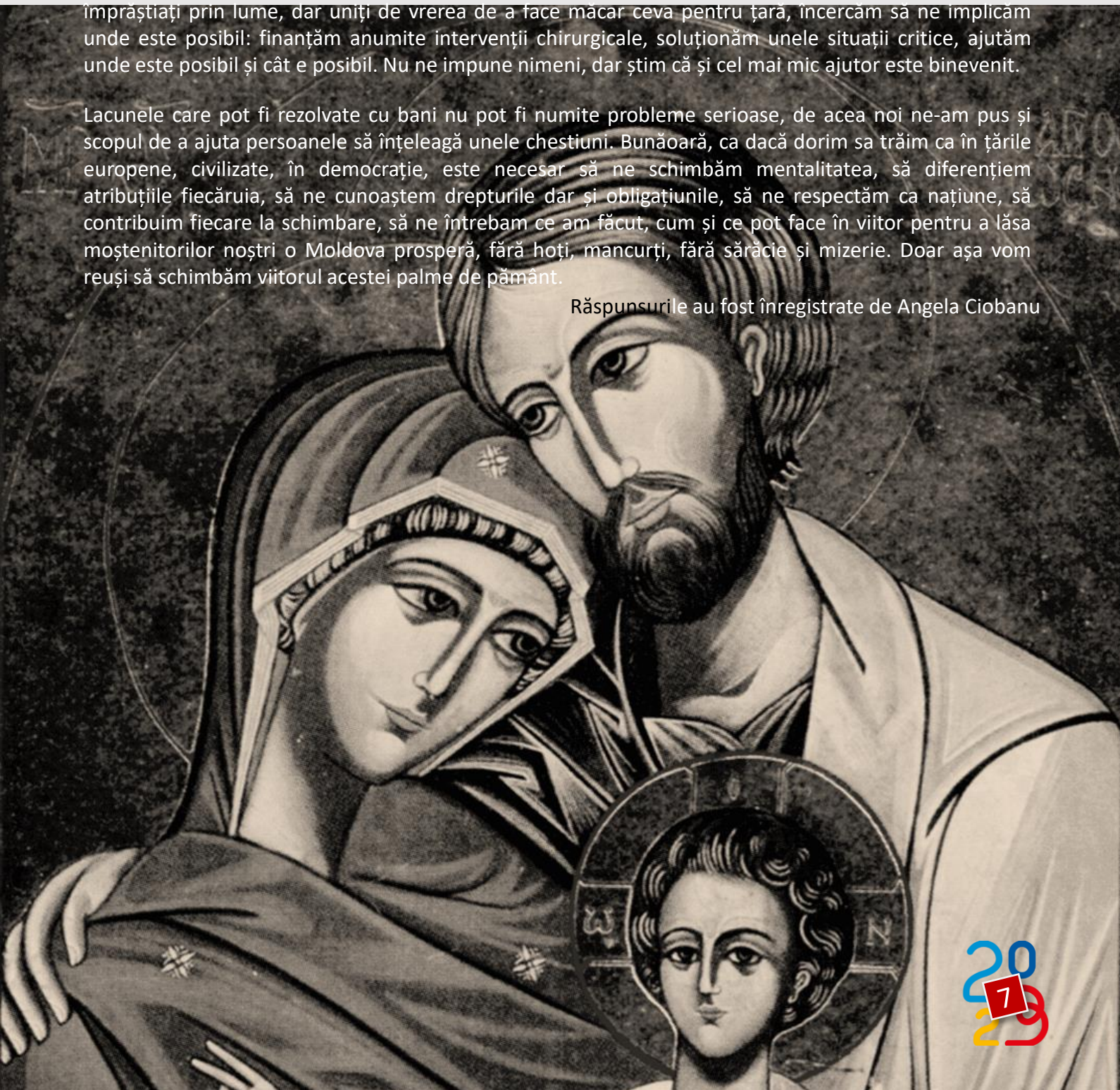
Continuu să urmăresc manifestațiile din țară și deseori mi-am expus dezacordul. Mă întreb: „cum de lumea nu înțelege că iese în strada intru susținerea hoților? Îmi dau seama că pentru mulți din ei, plecarea în capitală din contul cuiva și încasarea anumitei sume justifică ziua de duminică. Dar mă întristează mult incapacitatea

oamenilor de a medita asupra a tot ce se întâmplă, de a separa minciuna de adevăr. Lipsită de sens este și prezența tinerilor la aceste manifestații. Unde îi va duce această pasivitate de a se informa, de a studia, de a gândi? Sunt pasionați doar de bani „ușori”... Ei cred că pierzând timpul în piață și folosind banii nemunți pentru țigări, băutură și altele vor pune temelia viitorului lor, a propriilor copii, siguranța părinților, bunelor? Eu am o anumită vârstă, am trăit timpuri diferite, cârmuri diferite, dar restul vieții vreau să-l trăiesc altfel: îmi doresc să gândim mai altfel, să ne aplicăm cunoștințele întru prosperarea țării, fiecăruia în felul său, dar pentru asta nu e suficient să ieși în piață. Lipsa informației veridice, propaganda antinațională, duce și mai mult la dezbinarea societății, la lărgirea abisului dintre structurile statului și populație. Mulți dintre noi au fost în afara țării, fie pentru muncă, fie în vacanță, în oșpeție, au cunoscut modul de viață în țările civilizate și atunci de ce pledează pentru întoarcerea la „democrația sclavagistă”?

Dacă fiecare dintre noi, indiferent unde se află, și-ar aplica cunoștințele și posibilitățile în dorința de a schimba viitorul Moldovei, rezultatele vor veni cât mai curând. Vreau să vorbesc despre noi, moldoveni împrăștiați prin lume, dar uniți de vrerea de a face macar ceva pentru țară, încercăm să ne implicăm unde este posibil: finanțăm anumite intervenții chirurgicale, soluționăm unele situații critice, ajutăm unde este posibil și cât e posibil. Nu ne impune nimeni, dar știm că și cel mai mic ajutor este binevenit.

Lacunele care pot fi rezolvate cu bani nu pot fi numite probleme serioase, de aceea noi ne-am pus și scopul de a ajuta persoanele să înțeleagă unele chestiuni. Bunăoară, ca dacă dorim să trăim ca în țările europene, civilizate, în democrație, este necesar să ne schimbăm mentalitatea, să diferențiem atribuțiile fiecăruia, să ne cunoaștem drepturile dar și obligațiile, să ne respectăm ca națiune, să contribuim fiecare la schimbare, să ne întrebăm ce am făcut, cum și ce pot face în viitor pentru a lăsa moștenitorilor noștri o Moldova prosperă, fără hoți, mancurți, fără sărăcie și mizerie. Doar așa vom reuși să schimbăm viitorul acestei palme de pământ.

Răspunsurile au fost înregistrate de Angela Ciobanu

Câți și cum obțin moldovenii cetățenia italiană

Emigrația masivă a moldovenilor în Italia începe cu circa 25 de ani în urmă și a devenit pe parcursul ultimilor două decenii tot mai numerică. Statisticile vorbesc de aproximativ 130.000 de cetățeni moldoveni rezidenți în peninsulă. La acest număr sigur putem adăuga vreo 50.000 deținători de cetățenie română și bulgară, înregistrați în Italia doar ca cetățeni UE, chiar dacă provin din Republica Moldova. Astăzi cetățenii moldoveni sunt o comunitate bine stabilită. Indicatori de stabilitate avem nu puțini, cum ar fi: integrare socială sporită în comparație cu alte comunități, prevalarea numerică a celor cu “carta di soggiorno” asupra posesorilor de “permesso di soggiorno”, reîntregirea familiilor și, nu în ultimul rând, creșterea numărului de moldoveni deveniți italieni. În continuare vreau să dau unele numere despre dobândirea cetățeniei italiene de către conaționali noștri. În acest context datele statistice de la “ISTAT” (Institutul National de Statistica) și de la Ministerul de Interne demonstrează clar creșterea continuă a numărului de moldoveni deveniți italieni. Iată, de exemplu, unele date aproximative:

2016 – 5.600 de moldoveni au primit cetățenia italiană,
2017 – peste 3.800,
2018 – circa 3.100,
2019 – 3800,
2020 – 4.300,
2021 – 3.700.

Între anii 2012 și 2020 au dobândit cetățenia italiană aproximativ 30.000 moldoveni, plasându-se astfel pe locul șase în Italia în comparație cu alte comunități de emigranți din afara UE.

Din totalul acestor date, circa:

70% - au primit cetățenia în baza reședinței de 10 ani;

20% - prin transmitere la copii minori de la părinți sau la împlinirea vârstei de 18 ani fiind născuți în Italia;

10% - în urma căsătoriei cu cetățeni italieni.

Țin să subliniez că la aceste numere lipsesc moldovenii din Republica Moldova care au devenit italieni în baza cetățeniei române și bulgare (după 4 ani de reședință). Statisticile oficiale italiene nu-i plasează pe ei ca cetățeni moldoveni, dar, dacă analizăm diferite date, presupun că la cei 30.000 de conaționali care au primit cetățenia italiană din 2012 până în 2020, liber se pot adăuga alți 10.000 de “moldoveni italieni”. Sunt mulți sau puțini moldoveni care au devenit italieni? Numărul moldovenilor este mereu în creștere și nu există o altă țară de emigrație unde cei care au cerut și au primit “cetățenia de adopție” să fie așa de mare ca în Italia.

Grazie, Italia și ... nu uităm Moldova!

Oleg Josanu

Dott. Josanu O.

Libero professionista – P.IVA 04172890271

INFO E SERVIZI PER IMMIGRATI

Assistenza e disbrigo pratiche burocratiche

Rinnovo e rilascio permesso/carta di soggiorno, ricongiungimento familiare, cittadinanza italiana, iscrizione esame italiano A2, ospitalità, idoneità alloggiativa, traduzione e legalizzazione documenti, info colf/badanti, assistenza fiscale : ISEE, 730, bonus, disoccupazione...

Cell. + 39 380 732 1606

E-mail: infoserviziimmigrati@gmail.com

Operatività con delega nella gestione delle pratiche presso vari uffici

L'Arte astratta di Raisa Ambros

Attualmente, la moldava Raisa Ambros conta in soli quattro anni di attività ben 30 mostre collettive, una personale a Los Angeles e diversi "Solo Booths". Le sue opere sono state esposte nelle gallerie di New York, Osaka, Seoul, Barcellona, Copenhagen, Almaty (Kazakistan), Venezia, Parigi, Londra, Atene, Praga, Amsterdam e Bruxelles. Tutti i suoi dipinti sono speciali e diversi tra loro, ma uno colpisce più degli altri, "Unlimited Passion", un'opera che si può ammirare presso la Galérie Evenementielle (Parigi). Si trova anche nel catalogo disponibile alla vendita. Il dipinto è costituito da quasi 50 sfumature di rosso, sovrapposte a più strati di pittura a olio. L'opera è stata presentata al pubblico per la prima volta dalla rivista Vogue UK, nella sezione "Vogue Gallery", ed è stata poi ripresa dalle prestigiose riviste *Tatler*, *The World of Interiors*, *Untitled Magazine*. Raisa Ambros ha iniziato ad occuparsi seriamente di arte nel 2019, ma le basi sono state gettate molto tempo prima, quando ha studiato al Collegio Pedagogico di Soroca, quindi all'Accademia di Teatro e Cinema di Bucarest. Dal 2019 si è stabilita a Londra e i suoi quadri sono apprezzati ed esposti nelle mostre più famose del mondo. La scelta dell'arte astratta nella pittura la caratterizza; la sua mente lavora molto velocemente e pensa a più cose contemporaneamente, trova soluzioni e progetta contemporaneamente nuove idee.

Arte

Così nascono i suoi dipinti: complessi, colorati, combinati in innumerevoli sfumature, strati su strati, di uno spessore invidiabile e contemplati all'infinito.

Dal 2019 si è stabilita a Londra e i suoi quadri sono apprezzati ed esposti nelle mostre più famose del mondo. La scelta dell'arte astratta nella pittura la caratterizza; la sua mente lavora molto velocemente e pensa a più cose contemporaneamente, trova soluzioni e progetta contemporaneamente nuove idee. Così nascono i suoi dipinti: complessi, colorati, combinati in innumerevoli sfumature, strati su strati, di uno spessore invidiabile e contemplati all'infinito.

Lilía Biceo-Zanardelli

Libreria

“Io amo la vita”: una vera e dura testimonianza

“Io amo la vita” è una testimonianza autobiografica che presenta al lettore il dramma dell’esperienza diretta di un’emigrante e del suo destino. È un libro pieno di coraggio e di perseveranza, d’amore e di speranza, un testamento spirituale che l’autrice scrive per i suoi figli, ma anche per il lettore comune, per chiunque voglia sapere qualcosa in più della Repubblica Moldova, soprattutto del periodo di crisi che ha spinto migliaia di donne a lasciarsi, loro malgrado, alle spalle gli affetti più cari e avventurarsi verso l’ignoto.

“Io amo la vita” si apre con una descrizione dettagliata degli anni Ottanta, prima del crollo dell’URSS e della crisi conseguente. Attraverso i suoi ricordi, l’autrice descrive quella fase della storia della Moldavia in ogni minimo dettaglio: gli aspetti negativi, quali l’elettricità ridotta, l’erogazione dell’acqua ad orari prestabiliti, l’assaggio per la prima volta della Nutella, ma anche quelli positivi, come gli inverni colmi di neve, le amicizie, i parenti. Eppure, malgrado tanto dolore e sofferenza, Vioroca Cocos mantiene dall’inizio alla fine una luce sempre accesa: l’affetto. Talvolta oscilla e non è costante, ma l’autrice cerca comunque di non rompere mai i legami, di mantenerli forti e vivi, insegnando anche ai suoi figli che l’amore è il dono più grande che si possa ricevere e dare nella vita. “Io amo la vita” non è, infatti, solo una narrazione ricca compassione ed empatia, ma anche la testimonianza veritiera di un’emigrazione al femminile che la storia dell’umanità non ha mai conosciuto.

Lilía Bíceec-Zanardelli

Vă prezint cartea mea despre Italia, despre minunile istorice, culturale, intelectuale ale acestei țări. Italia nu e numai țara unui exil dramatic al concetățenilor noștri, e și țara în care am devenit alți oameni, poate mai buni, țara în care am sorbit speranțe și frumuseți, țara în care am comparat tot timpul ce avem noi cu ce au ei...

Vă dau mai jos un fragment din prefață.

Dragă cititorule,

Îți vorbește un învățător. Eu, subsemnatul, am lucrat 20 de ani în școală, predând limba și literatura română. Dar, la un moment dat, a trebuit să abandonez cariera mea pedagogică și să plec la o altă muncă, într-o altă țară, în Italia – cum de altfel li s-a mai întâmplat și altora. Tot speram însă ca într-o bună zi să mă întorc acasă și să merg din nou la școală, în fața elevilor mei, pe care mi-i imaginam întrebându-mă: „Dom’ profesor, cum e Italia?”

Încă nu m-am întors acasă, dar mulți ani la rând m-am tot pregătit să le vorbesc elevilor mei, și nu numai lor, despre țara aceasta în care a fost să mă aducă soarta. Și tocmai pentru că întoarcerea mea acasă întârzie, am dorit să scriu această carte.

Am vrut să scriu dintr-un impuls de extraordinară încântare pentru poporul, istoria, pământul și cultura Italiei. Este pământul de unde își trage originea și poporul nostru românesc, este limba pe care aproape că o știm fără s-o fi învățat vreodată, este țara care ne-a primit pe atâția dintre noi, emigranți din Moldova și România, și pe care – o spunem cu toată rușinea – poate am iubit-o mai mult decât am iubit patriile noastre, cele din care am fugit.

VICTOR DRUȚĂ

**VORBIȚI-NE DESPRE ITALIA,
DOMNULE PROFESOR!**

Repere din cultura
și civilizația italiană WWW.GORESI.NET

Am vrut să scriu de fapt nu numai pentru elevii mei, ci pentru toți ai noștri, pentru că îmi dau foarte bine seama că mulțimea de concetățeni români, care se află în Italia de mai mult sau mai puțin timp, cunoaște această țară.....

Cucina

Ricette dall'Ucraina

#CookForUKRAINE

About Us

Get Involved

Recipes

Press

Register

Donate Now

Welcome to the conversation that became a global campaign and community.

#CookForUKRAINE

Join the global movement of supper clubs, restaurants, and chefs to support the people of Ukraine.

Find out how, today.

All proceeds will be directed to UNICEF UK or #ChooseLove's Ukraine appeal.

Donate

Join

Recipes

DIRETTORE RESPONSABILE

Lilia Bicec-Zanardelli

lililucib@yahoo.it

3880479200

GRAFICA:

Stefano Mari

COLLABORATORI:

Angelina Ciobanu

Oleg Josanu

<https://www.facebook.com/Moldbrixia>SITO: <http://www.moldbrixia.eu>

- Tutte le collaborazioni sono da considerarsi gratuite e non retribuite. Tutti i diritti di riproduzione e traduzione degli articoli sono riservati. Manoscritti, disegni, foto ed altri materiali inviati in redazione, anche se non pubblicati, non verranno in nessun caso restituiti.
- La responsabilità degli articoli pubblicati è lasciata interamente ai singoli autori: pertanto, considerazioni ed opinioni, anche di carattere scientifico, non investono le responsabilità della redazione.

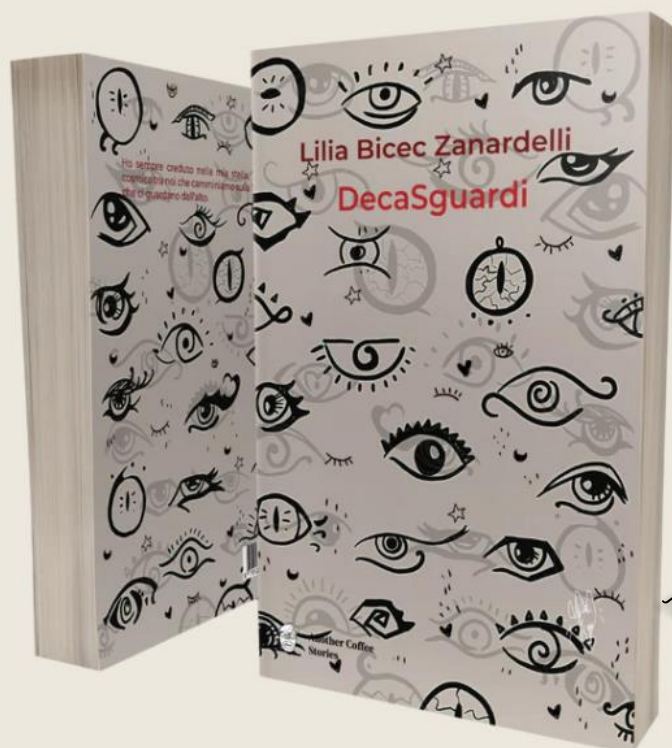
Un'amicizia che supera i conflitti, le frontiere e si unisce in cucina. Le protagoniste sono due giovani donne: Olia Hercules e Alissa Timoshkina due chef autrici del progetto "CookForUkraine", nato a inizio marzo come raccolta fondi per aiutare le vittime della guerra in Ucraina. Le due donne, la prima ucraina e l'altra russa, si sono ritrovate insieme in piazza a Londra per protestare contro il conflitto che ha coinvolto i rispettivi Paesi, mostrando come la guerra non sia una scelta dei popoli, ma un'imposizione di chi li governa.

#CookForUKRAINE

<https://www.cookforukraine.org/>

----- NUOVI LIBRI! -----

Il mattino spandeva un arcobaleno
di raggi solari attraverso i pini secolari
fino alla valle ai piedi della montagna e
il venticello autunnale asciugava frettolosamente
le tracce della pioggia, sussurrando
un tranquillo mormorio di fascino e
armonia.

Una vista da favola, un luogo dal
quale i montanari narravano
fosse passato San Pietro.

Amore siberiano

La storia non può essere occultata! La verità può emergere attraverso le ossa che in qualsiasi momento possono affiorare dalla terra...

“Amore siberiano” è un romanzo doloroso e incantevole, in cui realtà e fantasia si mischiano in modo sublime. Un libro che rivendica il valore di testimonianza storica, nella speranza che il sacrificio di tanti dimenticati sia di monito alle future generazioni, affinché simili orrori non abbiano ad accadere mai più.

“Dopo 86 giorni di calvario, un tribunale inesistente e indifferente condannò a morte migliaia di soldati, alleati del Reich, detenuti nel lager 33 di Bălți della Moldavia con un unico verdetto: fucilazione. La terra, gettata frettolosamente sui corpi dei prigionieri esanimi, li ricoprì come una coltre di piombo, soffocandoli lentamente, scossa qua e là da convulsi respiri che andavano pian piano spegnendosi. Se la si fosse osservata dall'alto, la fossa comune sarebbe sembrata, in quelle tristi ore, come l'occhio di un ciclope trafitto da una lama che, all'approssimarsi della morte, si offuscava. Poi, verso sera, sulla pianura, testimone involontaria di quell'atto sommario e osceno, scese un silenzio assoluto, solo e muto conforto allo strazio dei soldati, i cui gemiti erano ormai appena udibili e le cui anime spaventate abbandonavano il loro involucri di carne per vagare, sgomento, in quella nuda tomba senza nome”.

